

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(556)

67. posiedzenie
Komisji Gospodarki
i Finansów Publicznych
w dniu 5 grudnia 2002 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw i ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”.
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

(Początek posiedzenia o godzinie 14 minut 07)

(Posiedzeniu przewodniczą zastępca przewodniczącego Genowefa Ferenc i przewodniczący Jerzy Markowski)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Otwieram posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Rozpoczynamy pracę nad punktem pierwszym porządku obrad: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw i ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, druk senacki nr 278.

Pan senator Mietła zgodził się być sprawozdawcą tej ustawy na posiedzeniu Senatu, w związku z tym proszę o szczegółowe zainteresowanie się ustawą.

Bardzo proszę przedstawiciela Ministerstwa Finansów. To pan, tak?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj: Tak.)

Bardzo proszę o przedstawienie ustawy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj:

Pani Przewodnicząca, Wysoka Komisjo, omawiana ustawa jest krótka, zawiera właściwie dwie istotne kwestie merytoryczne.

Pierwsza kwestia dotyczy mechanizmu kształtowania wynagrodzeń w całej gospodarce. Wprowadzana zmiana polega na tym, iż ustawa uzależnia możliwości przyrostu wynagrodzeń od sytuacji ekonomiczno-finansowej poszczególnych przedsiębiorstw, w których te wynagrodzenia miałyby wzrastać, czyli inaczej mówiąc od tego, czy są dodatnie wyniki finansowe. Jeżeli przedsiębiorstwo odnotowuje straty, wtedy nie byłoby możliwości wzrostu wynagrodzeń.

Druga sprawa jest związana z „Polskimi Kolejami Państwowymi”. Chcemy, aby ten mechanizm obowiązywał w całej gospodarce, dlatego tą ustawą skreśla się pkt 1 w ust. 1 oraz ust. 4 i 5 w art. 28 ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, w którym to przepisie była zawarta szczegółowa regulacja wzrostu wynagrodzeń w tym przedsiębiorstwie.

To jest najważniejsza kwestia, którą reguluje omawiana dzisiaj ustawa. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Proszę o stanowisko Biuro Legislacyjne.

**Starszy Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Uprzejmie dziękuję.

Pani Przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Panie Ministrze, zdaniem Biura Legislacyjnego ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy są pytania do pana ministra, jakieś wątpliwości?

Pan senator Wielowieyski, bardzo proszę.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Bardzo dziękuję, Pani Przewodnicząca.

Przejrzałem stenogram dyskusji sejmowej. Myślę, że godne zastanowienia były uwagi, że kierownictwo przedsiębiorstw powinno być bardziej odpowiedzialne niż pracownicy. Może trzeba by było, zwłaszcza w przedsiębiorstwach państwowych, zrobić jakieś zróżnicowanie, ale nie znalazłem żadnych propozycji na ten temat, musimy więc chyba przejść nad tym do porządku dziennego.

Mam jednak jedno istotne zastrzeżenie. Sprawa jest poważna i kosztuje społeczeństwo dużo pieniędzy, ponieważ podatnicy dopłacają i dalej będą dopłacać do deficytowych przedsiębiorstw, zwłaszcza wielkich. W czasie debaty sejmowej zgłoszono propozycję, aby dać więcej czasu przedsiębiorstwom, zwłaszcza załogom, żeby się do tego przyzwyczaiły i nauczyły.

Panie Ministrze, czy to nie jest trochę za długo? Rozumiem że 1 stycznia 2003 r. jest tuż tuż, że zachowując minimum przyzwoitości prawnej i legislacyjnej nie powinno się tak robić, ale czy nie można by tego wprowadzić na przykład od półrocz?

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo dziękuję.

Panie Ministrze, bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj:

Panie Senatorze, w przedłożeniu rządowym proponowaliśmy, aby ustawa weszła w życie od 1 stycznia 2003 r. Sejm przegłosował to ostatecznie inaczej, wydłużono ten okres do 1 stycznia 2004 r. Trudno byłoby jednak wprowadzić tę ustawę w trakcie roku, ponieważ wszystkie wskaźniki, sprawozdania finansowe itd., konieczne do wdrożenia tych zasad, obejmują z reguły rok kalendarzowy, w związku z czym z technicznego punktu widzenia trudno byłoby wprowadzić tę ustawę w trakcie roku kalendarzowego. Sądzę, że w tej chwili jedynym wyjściem jest przesunięcie terminu wejścia w życie ustawy do 1 stycznia 2004 r., jak uczynił to Sejm. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Pozwolę sobie zadać jedno pytanie. Czy ten okres, jeden rok, nie spowoduje tego, że zakłady będące w bardzo złej kondycji finansowej dokonają takich ruchów, iż pogorszy to ich stan finansowy?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj:

Oczywiście takie niebezpieczeństwo w jakimś zakresie istnieje, ale chciałbym zwrócić uwagę, że nie regulujemy zupełnie nowej materii, istnieją już ograniczenia w zakresie przyrostu wynagrodzeń, jest wskaźnik ustalany przez Komisję Trójstronną. To po pierwsze.

Po drugie, musimy mieć świadomość, że ta ustawa tak na dobrą sprawę jest skierowana głównie do przedsiębiorstw państwowych, w których państwo ma możliwość kontrowania tego, proces kształtowania wynagrodzeń nie odbywa się przecież poza jakąkolwiek kontrolą. Dzisiaj rady nadzorcze czy kierownictwa, dyrekcje przedsiębiorstw podnosząc wynagrodzenia muszą zwracać uwagę także na wyniki finansowe, jakkolwiek mamy świadomość, że jest to trudna sprawa, ponieważ określony przez Komisję Trójstronną czy przez rząd wskaźnik przyrostu wynagrodzeń na ogół jest traktowany przez załogi wszystkich firm jako należny w tym czasie przyrost wynagrodzeń. Powoduje to nacisk na wzrost płac bez względu na to, jaka jest sytuacja finansowa poszczególnych przedsiębiorstw.

Jednak, jak powiedziałem, nie ma niebezpieczeństwa, że na przykład firmy czy załogi będą chciały zdecydowanie poprawić sobie tę bazę, ponieważ ograniczenia istnieją. Prawdę mówiąc, chcemy je trochę zaostrzyć, czy może nie tyle zaostrzyć, co powiązać możliwości wzrostu wynagrodzeń z sytuacją finansową przedsiębiorstw, w których te wynagrodzenia są wypłacane. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo dziękuję.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Wielowieyski:

W nawiązaniu do pytania pani przewodniczącej i odpowiedzi pana ministra chciałbym tylko stwierdzić, że władze nadzorcze przedsiębiorstw państwowych mają wprawdzie środki działania, ale rzeczywistość, która znalazła wyraz w uzasadnieniu tej ustawy w przedłożeniu rządowym, wskazuje na to, że w większości przypadków w spółkach w przemyśle zbrojeniowym, w polskich hutach, w górnictwie wszyscy przekraczali wskaźniki ustalane przez komisję trójstronną i szli do przodu, tylko PKP nie przekroczyło tego wskaźnika, jak podkreśla uzasadnienie. Niebezpieczeństwo sygnalizowane przez panią senator Ferenc jest poważne.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo dziękuję za tę uwagę.

Pan senator Mietła, bardzo proszę.

Senator Mieczysław Mietła:

Pani Przewodnicząca, Panie Ministrze, wydaje mi się, że trochę wybiegamy do przodu. Faktem jest, że ta ustawa w zasadzie nie reguluje i nie ogranicza wynagrodzeń, jest tylko zapis, że powinno się uwzględniać wskaźniki ustalane przez komisję trójstronną, ale nie ma jakiegoś wyraźnego ograniczenia. Wydaje się, że to ogólna sytuacja przedsiębiorstw będzie decydować, czy ich będzie stać na podwyżki czy nie, a większość przedsiębiorstw jest w złożonej i trudnej sytuacji. Szczególnie w dużych firmach jest zawsze problem, czy zapłacić za energię, za surowce czy dać na płace. Sądzę, że załogi już na tyle patrzą realnie na rzeczywistość, że takich presji płacowych nie ma. Znam przypadki, że załogi dobrowolnie obniżają wynagrodzenia, żeby zakład mógł funkcjonować. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo dziękuję.

Ponieważ nie ma wniosków i poprawek do tej ustawy, stawiam wniosek o przyjęcie ustawy zawartej w druku nr 278, której tytuł odczytałam wcześniej, bez poprawek.

Kto jest za? (5)

Jednogłośnie za.

Bardzo dziękuję.

Sprawozdawcą będzie pan senator Mietła.

Bardzo proszę, Pani Przewodniczący, o przejęcie prowadzenia obrad.

(Przewodnictwo obrad obejmuje przewodniczący Jerzy Markowski)

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Bardzo dziękuję.

Kontynuujemy posiedzenie.

Przystępujemy do realizacji punktu drugiego: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj: Bardzo dziękuję.)

Panie Ministrze, dziękuję za udział.

Rozumiem, że rząd reprezentuje minister gospodarki. Serdecznie witamy państwa na posiedzeniu.

Przystępujemy do omawiania projektu ustawy.

Najpierw proszę pana dyrektora departamentu o przestawienie treści ustawy. Bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Przemysłu Obronnego
w Ministerstwie Gospodarki Tadeusz Kuźma:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Konieczność nowelizacji ustawy wynika z potrzeby wprowadzenia skutecznego mechanizmu wspierania procesu restrukturyzacji przemysłu obronnego w celu stworzenia warunków do efektywnej realizacji procesu przebudowy strukturalnej tego sektora.

Kierunki i zakres prac programowych działań w tym względzie wynikają z założeń polityki rządu wobec przemysłowego potencjału obronnego. Aktualny stan prawny utrudnia realizację procesu restrukturyzacji i konsolidacji sektora zbrojeniowego, głównie wskutek braku możliwości wykorzystania na cele przekształceń strukturalnych środków uzyskanych z prywatyzacji spółek. W związku z tym proponuje się wprowadzenie szeregu zmian w ustawie.

Dodano art. 5b określający zasady, na podstawie których będą wykorzystywane środki uzyskiwane z prywatyzacji spółek przeznaczone na wspieranie restrukturyzacji sektora zbrojeniowego. W art. 5b wprowadzono delegację dla ministra gospodarki do określenia warunków i trybu przyznawania oraz rozliczania środków przeznaczonych na wspieranie restrukturyzacji sektora.

Zmiany zaproponowane w art. 5 rozszerzają zakres wsparcia procesu przebudowy w obszarach zatrudnienia, pozyskiwania majątku niezbędnego do zapewnienia produkcji specjalnej oraz wdrażania do produkcji nowoczesnego uzbrojenia lub sprzętu wojskowego. Potrzeba wprowadzenia tych zmian wynika z dotychczasowych doświadczeń płynących z realizacji ustawy i odpowiada przyjętym przez Radę Ministrów kierunkom przekształceń strukturalnych.

Dostosowanie wielkości zatrudnienia do aktualnych potrzeb wyznaczonych przez uwarunkowania rynkowe stanowi jeden z zasadniczych elementów procesu przekształceń strukturalnych sektora o bardzo istotnym wymiarze społecznym. Fakt ten wskazuje na konieczność zastosowania rozwiązania prawnego, które pozwoliłoby na wspieranie tego procesu. Wprowadzone zmiany umożliwią wypłacanie zwalnianym pracownikom należnych im odpraw w sytuacji, gdy pracodawca nie dysponuje odpowiednimi środkami na ten cel. Postulat, aby uwzględnić w zakresie działań osłonowych możliwość wsparcia procesu restrukturyzacji zatrudnienia w takiej formie, jest efektem konsultacji w ramach prac zespołu trójstronnego do spraw społeczno-gospodarczych warunków restrukturyzacji zakładów przemysłowego potencjału obronnego.

Zaproponowane zmiany umożliwiają także wspieranie procesu pozyskiwania nowoczesnych maszyn i urządzeń, co w konsekwencji przyczyni się do wzrostu jakości i rozszerzenia asortymentu produkowanych wyrobów oraz znacząco wpłynie na obniżenie kosztów produkcji.

Dzięki zmianom wprowadzonym w art. 5a pkt 1 będzie możliwe również przeznaczenie części środków pochodzących z prywatyzacji spółek na dokapitalizowanie spółek dominujących w grupach kapitałowych, jakie tworzone są w ramach konsolidacji kapitałowej sektora i wykup przez Skarb Państwa udziałów objętych przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w niektórych spółkach sektora.

Wprowadzenie przepisu art. 5a ma na celu nieobciążanie spółek dominujących kosztami wynikającymi z podatku od czynności cywilnoprawnych, czyli czynności, które są efektem przyjętych przez rząd kierunków przekształceń, konsolidacja kapitałowa wymaga bowiem wniesienia wybranych spółek do spółek dominujących przez podwyższenie kapitału zakładowego tych spółek i pokrycie go akcjami, jakie Skarb Państwa posiada we wnoszonych spółkach. Rodzi to skutki podatkowe: zapłatę podatku od czynności cywilnoprawnych, jaką jest zmiana umowy spółki dokonana w celu podwyższenia kapitału zakładowego.

Ponadto zmiany wprowadzone w art. 5a pkt 3 umożliwią pokrycie kosztów Agencji Rozwoju Przemysłu związanych z wykonywaniem czynności wynikających z ustawy offsetowej, w tym przygotowanie umowy offsetowej, prowadzenie rokowań oraz monitorowanie i kontrola realizacji umów offsetowych.

Po dniu 1 stycznia 2003 r. minister gospodarki będzie wykonywał prawa z akcji jedynie w stosunku do sześciu spółek – obecnie jest ich ponad trzydzieści – do czasu wniesienia wszystkich akcji tych spółek do spółki dominującej. Po wniesieniu akcji, jakie Skarb Państwa ma w tych spółkach, do PHZ „Bumar” lub najpóźniej po 31 grudnia przyszłego roku, minister gospodarki nie będzie już w przypadku spółek produkcyjnych wykonywał uprawnień majątkowych, wynikających z praw akcji i udziałów należących do Skarbu Państwa. Będzie to służyć realizacji zasad funkcjonalnego wyodrębnienia w strukturze organów administracji rządowej jednolitej reprezentacji Skarbu Państwa. Uprawnienia te będzie wykonywał minister skarbu państwa.

W odniesieniu do spółek, które nie wejdą do grup kapitałowych, zakłada się szybkie działania prywatyzacyjne poprzedzone w miarę potrzeby działaniami restrukturyzacyjnymi. Będzie temu sprzyjać przekazanie ministrowi skarbu państwa nie później niż do końca grudnia bieżącego roku uprawnień, wynikających z praw z akcji i udziałów należących do Skarbu Państwa. Nie przewiduje się jednak, przynajmniej do 2005 r., prywatyzacji spółek, które wejdą w skład grup kapitałowych. Służy temu zmiana wykazu spółek, o których była mowa przed chwilą, ale została zachowana dotychczasowa zasada, że kompetencje ministra właściwego do spraw skarbu państwa co do wniesienia do spółek powstałych w wyniku komercjalizacji i prywatyzacji wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych będzie wykonywał minister obrony narodowej.

Nadzór nad procesem restrukturyzacji tych przedsiębiorstw będzie sprawować minister obrony narodowej, a środki na ten cel będą pochodzić z części przychodów z prywatyzacji spółek przemysłowego potencjału obronnego, przeznaczonej na wspieranie procesu modernizacji technicznej sił zbrojnych.

Chciałbym poinformować Wysoką Komisję, że wprowadzenie zmian wynikających z ustawy nie będzie rodziło dodatkowych skutków finansowych. Dziękuję bardzo za uwagę.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Bardzo dziękuję, Panie Dyrektorze.

Czy Ministerstwo Obrony Narodowej chciałoby coś uzupełnić? Nie. Bardzo dziękuję.

Czy są pytania?

Mam pytanie do pana dyrektora: dla ilu podmiotów tego sektora kompetencje właścicielskie będzie sprawował minister obrony narodowej?

**Dyrektor Departamentu Przemysłu Obronnego
w Ministerstwie Gospodarki Tadeusz Kuźma:**

Dla dwunastu podmiotów. Są to przedsiębiorstwa państwowe, których organem założycielskim jest aktualnie minister obrony narodowej.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Proszę mi jeszcze powiedzieć, jeśli można zapytać, jakich wpływów spodziewa się pan z tytułu dokapitalizowania spółek prawa handlowego? Jaką wielkością możemy tutaj dysponować?

**Dyrektor Departamentu Przemysłu Obronnego
w Ministerstwie Gospodarki Tadeusz Kuźma:**

Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, dzisiaj jest to trudne do określenia. Aktualnie trwają jeszcze prace nad ustaleniem wartości akcji, na przykład w zakładach w miejscowości Nowa Dęba. Będzie to rząd kilkuset milionów złotych. W tej chwili nie potrafię precyzyjnie podać dziesiątków milionów złotych, ale szacowane to jest na ponad 300 milionów zł.

(Przewodniczący Jerzy Markowski: Czyli tych 300 milionów zł dokapitalizuje...)
Agencję Rozwoju Przemysłu oraz PHZ „Bumar”. Nie powinno to być mniej niż 300 milionów zł.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Dobrze. Dziękuję.
Bardzo proszę Biuro Legislacyjne.

**Starszy Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Zdaniem Biura Legislacyjnego ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Bardzo dziękuję.
Pani senator Ferenc.

Senator Genowefa Ferenc:

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.
Panie Dyrektorze, czy mógłby pan wyszczególnić tych dwanaście firm, których dotyczy ustawa?

**Dyrektor Departamentu Przemysłu Obronnego
w Ministerstwie Gospodarki Tadeusz Kuźma:**

Tych dwanaście przedsiębiorstw w tej chwili podlega ministrowi obrony narodowej. Jeśli pani pozwoli, na pytanie odpowie kolega z Ministerstwa Obrony Narodowej, on zna je wszystkie na pamięć.

Czy można?

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Kadr i Szkolnictwa Wojskowego
w Ministerstwie Obrony Narodowej Zbigniew Jabłoński:**

Panie Przewodniczący, tych przedsiębiorstw jest rzeczywiście dwanaście. Tworzą one grupę wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych. Pozwolę sobie wymienić je w kolejności. Są to: Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne nr 5 w Poznaniu, Wojskowe Zakłady Mechaniczne w Siemianowicach Śląskich, Wojskowe Zakłady Inżynieryjne w Dęblinie, Wojskowe Zakłady Lotnicze nr 1 w Łodzi, Wojskowe Zakłady Lotnicze nr 2 w Bydgoszczy, Wojskowe Zakłady Lotnicze nr 4 w Warszawie, Wojskowe Zakłady Uzbrojenia nr 2 w Grudziądzu, Wojskowe Zakłady Elektroniczne w Zielonce, Wojskowe Zakłady Łączności nr 1 w Zegrzu, Wojskowe Zakłady Łączności nr 2 w Czernicy, Wojskowe Centralne Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne w Warszawie, Stocznia Marynarki Wojennej w Gdyni. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Bardzo dziękuję.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

Rozumiem, że ta ustawa – oczywiście nie jest to pytanie do pana dyrektora – jest właściwie remedium na to, że dotychczasowa ustawa o restrukturyzacji potencjału obronnego nie uruchomiła tych narzędzi, o które chodziło. Tak rozumiem. Panie Mecenasiu?

**Starszy Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Panie Przewodniczący, z merytorycznego punktu widzenia jest mi trudno odpowiedzieć na to pytanie. Mogę tylko potwierdzić, że z legislacyjnego punktu widzenia omawiana przez nas ustawa nie budzi zastrzeżeń.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Wiem, ale tu nie chodzi o zastrzeżenia, tylko o to, że przedłuży ona niejako żywot istniejącej ustawy, wyposażając ją w nowe narzędzia, ponieważ tamte okazały się niewystarczające. Tak to rozumiem.

(*Senator Genowefa Ferenc: Niedoskonałe, jak pisze pan mecenas.*)

Albo niedoskonałe, tak.

Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Przemysłu Obronnego
w Ministerstwie Gospodarki Tadeusz Kuźma:**

Panie Senatorze, mówiąc najkrócej istota tej ustawy polega na tym, aby minister gospodarki mógł wykorzystać środki z prywatyzacji zapisane w budżecie państwa na

cele związane z restrukturyzacją sektora. Dla przykładu podam, iż w roku bieżącym była czy może jeszcze jest, bo rok się nie skończył, pewna kwota środków zapisanych w ustawie, przeznaczonych na wspieranie restrukturyzacji sektora obronnego oraz modernizację techniczną sił zbrojnych.

Z punktu widzenia przepisów prawa minister obrony narodowej mógł wykorzystać – i wykorzystał – środki na modernizację techniczną sił zbrojnych i w wysokości 35 milionów zł, ale środki zapisane na wspieranie procesu restrukturyzacji w wysokości 60 milionów zł wskutek niedoskonałości tej ustawy nie mogą być wykorzystane przez ministra gospodarki. Nie ma delegacji, nie ma podstaw prawnych do tego, aby minister finansów przeniósł te środki do budżetu ministra gospodarki, a minister gospodarki przeznaczył je na wspieranie procesu restrukturyzacji.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

A dzięki tej ustawie powstaje taka możliwość?

(Dyrektor Departamentu Przemysłu Obronnego w Ministerstwie Gospodarki

Tadeusz Kuźma: Tak, minister gospodarki uzyska takie narzędzie.)

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów ma wnioski o charakterze legislacyjnym?

Czy ktoś z państwa senatorów ma jeszcze pytania do przedstawicieli rządu?

Wobec tego przystępujemy do głosowania.

Stawiam wniosek o przyjęcie przedstawionej ustawy bez poprawek.

Kto z państwa jest za? (6)

Jednogłośnie za.

Dziękuję.

Kto zadeklarował się jako sprawozdawca? Pan senator Wnuk, tak? Bardzo proszę, sprawozdawcą będzie pan senator Wnuk.

Dziękuję państwu za udział. Dziękuję państwu.

Zamykam posiedzenie.

Przypominam członkom Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych że następne posiedzenie rozpoczyna się o 16.00. Będzie trwało godzinę.

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 30)

